

[Landbrugsministeren]

nem sin repræsentation i udvalget kan tilføre dette juridisk og administrativ viden om landbrugsloven, og at der kan sikres ministeriet et vist indseende med de afgørelser, der træffes af udvalget.

Der foreslås derfor ingen ændring i den nuværende praksis.«

I den betænkning, som folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg afgav den 10. december 1982 over dette lovforslag, anføres bl.a.:

»Et flertal (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis, fremskridtspartiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) udtaler, at administrationen i landbrugsministeriet forudsættes tilrettelagt på en sådan måde, at ombudsmandens henstilling i sag nr. 1981-621-57 følges.«

Spørgsmålet ses ikke yderligere behandlet i forarbejderne til ændringsloven, og den omlægning i 1975, der henvises til i bemærkningerne, er gennemført administrativt.

Landbrugsministeriet har over for justitsministeriet oplyst, at man på baggrund af udtalelsen i udvalgets betænkning ikke – som forudsat i de nævnte bemærkninger til lovforslaget – har ment at kunne fortsætte med den hidtidige praksis, hvorefter landbrugsministeriet var repræsenteret af en ansat i departementet. Man har derfor fundet det rigtigst at udpege en person, der på den ene side har kendskab til de forhold, der behandles af jordlovsudvalget, og på den anden side står uden for det hierarkiske system og således ikke kan påvirke den departementale behandling af klagesager vedrørende spørgsmål, der har været forelagt jordlovsudvalget.

2. I den anledning skal justitsministeriet udtale:

Det antages i almindelighed, at udvalgsmedlemmer, der efter lovgivningen på et bestemt område skal repræsentere en myndighed, har til opgave at sikre, at udvalget tilføres den sagkundskab, som den pågældende myndighed repræsenterer, samt om fornødent sikre kontakten mellem udvalget og myndigheden, jfr. således Bent Christensen, »Nævn og råd«, 1958, side 141 f. Det medfører dog efter justitsministeriets opfattelse normalt ikke, at det pågældende medlem skal være ansat i den pågældende myndighed og dermed umiddelbart være undergivet instruktionsadgang m.v.

I den nævnte udtalelse fra folketingets ombudsmand blev det ikke fundet kritisabelt, at ansatte i landbrugsministeriet var medlemmer af de pågældende udvalg. Ombudsmanden gav alene udtryk for, at han fandt det i strid med almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om speciel inhabilitet, at landbrugsministeriets repræsentant i et bedømmelsesudvalg medvirkede ved behandlingen af klager over afgørelser efter tilskudsloven i tilfælde, hvor den pågældende havde deltaget i sagens behandling i bedømmelsesudvalget. Ombudsmanden henstillede på den baggrund, at landbrugsministeriet traf foranstaltninger til at undgå eventuelle tilsvarende inhabilitetstilfælde. Udtalelsen i udvalgsbetænkningen om, at »administrationen i landbrugsministeriet forudsættes ...« synes da også mest naturligt at kunne forstås således, at udvalgets flertal alene har ønsket at tilkendegive, at man forudsatte, at ombudsmandens henstilling om at undgå inhabilitetsforhold i forbindelse med behandlingen af konkrete klagesager, blev fulgt.

Som anført ovenfor indeholder hverken selve bestemmelsen i § 32 eller de tidligere forarbejder til lovgivningen nærmere udtalelser, der fastlægger, ud fra hvilke synspunkter landbrugsministeren skal udpege sine repræsentanter i jordlovsudvalget.

Landbrugsministeriets redegørelse i forslaget til den seneste ændringslov for den administrative praksis man – til trods for ombudsmandens henstilling – fandt det hensigtsmæssigt at opretholde sammenholdt med udvalgets flertals tilkendegivelse af, at man i modsætning hertil forudsatte, at landbrugsministeriet efterkom henstillingen, kan efter justitsministeriets opfattelse på denne baggrund næppe i sig selv antages at medføre, at landbrugsministeren herefter må anses for bundet til at udpege en ansat i departementet som landbrugsministeriets repræsentant.

Justitsministeriet finder på den baggrund næppe, at der er holdepunkter for at antage, at det skulle være i strid med bestemmelsen i § 32 i loven, at landbrugsministeren for helt at undgå, at inhabilitetsproblemer kan opstå, har udpeget en person, der ikke er ansat i landbrugsministeriets departement, som den ene repræsentant for landbrugsministeriet.